

T.C. YARGITAY 21.Hukuk Dairesi Esas: 2016/19517 Karar: 2017/1740 Karar Tarihi: 07.03.2017

...

Haksız fiil ve dava tarihinde yürürlükte bulunan 6098 Sayılı Türk Borçlar Kanununun 56. maddesine göre manevi tazminat isteme hakkı doğrudan doğruya cismani zarara maruz kalan kişiye aittir. 818 sayılı Borçlar Kanunu dönemindeki kabule göre, Zarar kavramına ruhsal bütünlüğün ihlali, sinir bozukluğu veya hastalığı gibi hallerin girdiği bu maddelerde sadece maddi sağlık bütünlüğünün değil, ruhsal ve sinirsel bütünlüğünde korunduğu doktrinde ve Yargıtay kararlarında kabul edilmekte, öyleyse, bir kişinin cismani zarara uğraması sonucunda, onun (ana, baba, karı, koca ve çocuklar gibi) çok yakınlarından birinin de aynı eylem nedeniyle ruhsal ve sinirsel sağlık bütünlüğünün ağır şekilde bozulmuşsa, onların da manevi tazminat isteyebilecekleri kabul edilmekteydi. Nitekim, kaza sonucu ağır yaralanan ve 2 kez ameliyata rağmen iyileşmeyen çocuklarının durumu sebebiyle ruhsal bütünlüğü bozulan anne ve babanın (H.G.K. 26.4.1995 gün ve 1995/11-122, 1995/430) ve haksız eylem sonucu ağır yaralanan ve iktidarsız kalan kocanın karısının manevi tazminat isteyebileceklerine (H.G.K. 23.9.1987 gün ve 1987/9-183 1987/655) ilişkin Yargıtay Hukuk Genel Kurulu kararları aynı esaslara dayanmaktadır.

6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 56. maddesi ile bu konu yeniden düzenlenmiş olup özetle "ağır bedensel zarar yada ölüm halinde zarar görenin veya ölenin yakınlarına da manevi tazminat olarak uygun bir miktar para ödenmesine karar verilebileceği" hükmü getirilmiştir. Bu yeni düzenlenme ile 818 sayılı Borçlar Kanununun yürürlük zamanında içtihatlarla düzenlenen husus yasa koyucu tarafından açıklığa kavuşturulmuş ve yaralanan sigortalının yakınlarının manevi tazminat davası bakımından hak sahipliği durumu ön şartı olarak "ağır bedensel" zarar koşulunu getirmiştir.

Bu açıklamalardan, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununda iş kazası nedeniyle ağır bedensel zarara uğrayan sigortalının yakınlarının manevi tazminat talep etme haklarının bulunduğu hususunda tartışma bulunmamaktadır. O halde davacı baba lehine uygun bir manevi tazminata hükmedilmesi gerekirken; davacı babanın olayın gerçekleşmesinde kusurlu olduğu kabul edilerek, itibar edilen bilirkişi raporuyla çelişki oluşturacak şekilde davacı baba lehine manevi tazminat takdir edilmemesi hatalı olmuştur.